

Proiecție specială
Demascarea, în regia lui
Nicolae Mărgineanu.

»Pagina 4

Eveniment
Filmele selectate în
Competiția Locală.

»Pagina 7

AlternaTIFF
Începe festivalul de
muzică alternativă de la
TIFF.

»Pagina 6

APERITIFF

Publicație oficială a TIFF

#6

Miercuri, 8 iunie, 2011
www.tiff.ro | www.tifftv.ro

**FESTIVALUL INTERNAȚIONAL
DE FILM TRANSILVANIA**

EDIȚIA 10, 3-12 IUNIE 2011
CLUJ-NAPOCA

English Pages: 12 - 13

Prezentat de:

BANCA TRANSILVANIA

În Ziua Maghiară: *Calul din Torino* de Bela Tarr

Capul de afiș în Ziua Maghiară este cel mai recent (și de adio) film al lui Bela Tarr, *Calul din Torino/Turin Horse*. Ultimul film din cariera lui Tarr, după cum a declarat chiar cineastul, e o reîntoarcere la forma austeră, cu cadre lungi și repetitive, cu care și-a câștigat adulatori și emulatori încă de la *Sátántangó*.

Filmul începe cu o anecdotă lugubră despre filosoful german Friedrich Nietzsche, care, după ce a asistat la schingiuirea unui cal pe care a încercat să-l salveze, s-a retras la casa mamei sale, în Weimar, unde și-a trăit ultimii 10 ani din viață în tăcere.

Restul filmului prezintă o săptămână din viața unei familii dintr-un sat unguresc nenumit, într-un timp neelucidat. Un bătrîn ciung și aproape orb trăiește împreună cu nepoata sa, muncindu-și parcela de pământ cu ajutorul unei gloabe care pare să o ducă mult mai rău decât calul din prologul lui Nietzsche. De fapt, nimeni nu

pare să aibă vreo relație profitabilă cu existența, sentimentul general fiind acela al unei lumi care stă să fie înghițită de o mîzgă cețoasă, îmbibată în textura fiecărei brazde de pământ, fiecărui cartof mîncat sacrosanct la micul dejun și chiar în pielea celor trei viețuitoare care abia mai dăinuie pe răzoarele bătute de furtuni.

Celor trei nu li se întîmplă prea multe, cu excepția vizitei unui vecin mefistofelic și a unei caravane de țigani evangheliști, care-i dau femeii o Biblie și o cheie de citire a "vieții-bijbiială-în-întuneric" pe care o duce. Cele șase zile par un fel de Geneză pe de-andoaselea, în care moartea, tăcerea, boala, furtunile inter-

minabile te provoacă mai mult să ieși din viață decât să te zbați pentru orice gură de aer. Să tot fie *the feel bad movie* al TIFF-ului curent, dar e genul acela de cinema supliciu pe care TIFFarii (și mai ales fanii lui Tarr) îl caută zilnic cu programul în față.

- Mark Racz

Cinematografele TIFF

Cinema Florin Piersic
Piața Mihai Viteazul 11

Casa de cultură a studenților
Piața Lucian Blaga 1-3

Cinema Victoria
B-dul Eroilor 11

Cinema Arta
Universității 3

Odeon Cineplex - Sala 1
Odeon Cineplex - Sala 4
Odeon Cineplex - Sala 5
Odeon Cineplex - Sala 6
Polus Center Cluj,
Avram Iancu 492-500,
Comuna Florești

Ursus Open Air
Piața Unirii

Mănăstur Open Air
terenurile de sport,
zona complexului Nora

Centrul Cultural Francez
I.C. Bratianu 22

Marty Cafe
Victor Babeș 39

Galerie Muzeul de Arta
Piața Unirii 30

Boiler Club
Henri Barbusse 59-61

DONCAFÉ

AperiTIFF

Redactor șef:
Laura Popescu

Redactori:
Cristi Mărculescu, Anca Grădinaru, Mark Racz,
Radu Meza, Raluca Bugnar, Andra Szasz

Pagina de engleză:
Martin Blaney, Jay Weissberg, David Robinson

Reporteri:
Oana Moisil, Paul Boca, Mihaela Ursan

Fotografi:
Răzvan Șut, Vlad Gherman

Graphic design:
Carmen Gociu

Distribuție:
Ionuț Husti

Tipărit la:
Media Pro

TIFF la cald

Povestea cinematografică a lui Mănăstur Open Air

Open Air-ul de la Mănăstur e poate departe și poate că pentru neclujeni e complicat de ajuns și fără prea multe indicatoare. Dar proiecția de acum două seri la *Misiunea Londoneză* ne-a făcut să ne amintim, melancolici, de prima ediție TIFF. Pe un teren de baschet, la marginea pădurii, e instalat un ecran cât se poate de mare. Peisajul e foarte transilvănean, înconjurat de blocuri și, dacă n-o să găsiți data viitoare, e simplu: orientați-vă după grupurile mari de oameni. Acum două seri la *Misiunea londoneză* locuitorii din blocurile din jur au coborât pe terenul de baschet fără scaune și l-au mobilat fiecare după pofta inimii, unii cu pături, cu scaunele, alții cu perne, ba am văzut și o plapumă. "E mult mai bine aici decât să stai pe scaun la cinema sau să stai acasă", a remarcat cineva. Locatarii, nedumeriți că nu e cu bilet, au venit cu semințe și pe la mijlocul proiecției, într-o latură, sferi un grătar cu mici la care ne gândim cu jind pentru că de la noi din redacție opțiunile culinare sînt de coșmar. La "ieșirea din cinema" a votat cam toată lumea. A doua zi, pe la prînz un domn a trecut pe la noi insistînd să stea de vorbă cu Oana Răsuceanu, căreia i-a arătat o serie de acte care îl identifică ca fiind unul

dintre proprietarii terenului pe care e Open Air-ul de la Mănăstur. Domnul Avram Napeu și ceilalți proprietari, Camila și Lucian Napeu, Ileana Călășan, Ilea Octavian, Crina Petmezi, Melania Moldoveanu, Marce-

la Cioran, Laur Parizek sînt încântați că pe terenul lor s-a ridicat Open Air-ul din Mănăstur și nu-și doresc decât să susțină festivalul. Le mulțumim și îi anunțăm că după 5 zile de festival, 2943 de spectatori s-au bucurat

de proiecțiile de pe proprietatea lor. Astăzi, acolo va avea loc proiecția *Czukur Show* din Ziua Maghiară, recomandată la pagina 8.

– Răzvan Șut & Laura Popescu

Radu Muntean la TIFF Lounge

Regizorul Radu Muntean, membru în Juriul Competiției Oficiale 2011 a fost ieri la TIFF Lounge. A stat de vorbă cu publicul lenș, dar numeros și l-a complimentat pentru că se îngămădește la filme. "E publicul ideal în timpul TIFF-ului". Nici festivalul n-a scăpat nemăgălit: "E un festival aparte. E locul în care îmi doresc să lansez fiecare film pe care îl fac". În esență, a mai spus că filmele pe care le-a făcut nu sînt drăguțe (păreră lui!). Dar crede că personajele lui sînt motiv de reflecție asupra

propriei persoane a spectatorului. Nu reproșează nimic celor care pleacă din sala de cinematograf în timpul unui film făcut de el. Nu crede în școala de cinematografie ca într-un creator de profesioniști. Nu e tentat să facă filme într-o altă limbă decât cea natală. În ceea ce privește criteriile lui de jurizare, a preferat să nu vorbească despre ele, dar a zis că dacă nu-i place niciun film din Competiție, n-o să voteze pentru Marele Premiu.

– Oana Moisil

Autobahn

TIFF-ul de anul acesta face ca formula mult-exploatată în secolul trecut, aceea de coborîre a teatrului în stradă, să capete un sens cât se poate de literal. Nu, n-o să-l vedeți zilele acestea pe Richard al III-lea căutîndu-și calul pe malul Someșului și nici pe Vladimir și Estragon așteptînd pe cineva așezăți la baza Iancului. Veți vedea în schimb un *road trip* teatral pe străzile orașului, în care veți avea experiența oarecum voyeuristică a pătrunderii în trei universuri diferite, în trei mașini diferite, cu șase actori diferiți. Probabil ați remarcat deja pe străzile Clujului mașinile care participă la realizarea experimentului teatral

Autobahn. Un cuplu se joacă de-a certatu' pupatu' într-o discuție absurdă și puerilă atît de cunoscută fiecăruia dintre noi, doi prieteni pornesc în căutarea Nintendo-ului 64 rămas printr-o nenorocire la fosta prietenă a unuia dintre ei, iar recuperarea stă sub semnul unei presiuni à la criza rachetelor din Cuba, un alt cuplu se confruntă cu dificila decizie de a mai adopta un copil după ce prima încercare de acest fel s-a dezvoltat în tabloul unui eșec uman total. Cu umor, cu absurd, cu muzică și cu textele excelente ale lui Neil LaBute, *Autobahn* e un experiment teatral plin.

– Paul Boca

TIFFarii apreciază eroii români de la Discovery

Zeci de spectatori s-au adunat în Curtea Muzeului de Artă pentru a vedea o producție Discovery ce cuprinde 10 povești marcante ale unor oameni simpli deveniți – eroi, datorită ambiției lor. Alexandra Mocanu, reprezentantul Discovery Channel România, a făcut, la începutul proiecției, o trecere în revistă a celor 10 istorii demne de tot respectul, după care publicul s-a putut bucura din plin de ele. Poveștile au servit drept o lecție de viață, un exemplu demn de urmat. Au demonstrat că dacă nu fiecare dintre noi este născut pentru a fi un super-erou, cu siguranță oricine poate schimba

lumea în mai bine și poate deveni un erou (chiar dacă nu super), importantă este dorința și curajul de a-ți urma visul. Părerile spectatorilor despre fiecare istorisire, în parte, au fost variate, dar impresia pe care a lăsat-o întregul film a fost una puternică și a stîrnit un tumult de aplauze. Protagonistii filmulețului participă la un concurs, miza căruia este în valoare de 3 000 de euro, iar publicul poate vota povestea favorită pe pagina de Facebook: www.facebook.com/discovery.romania, pînă pe data de 11 iunie la prînz.

– Mihaela Ursan

TIFF Lounge

Astăzi

Vlad Ivanov
Protagonistul filmului
Principii de viață

Ora 17.00,
Ursus Open Air
Piața Unirii.

Sînt la Cluj

Vlad Ivanov,
Ștefan Peca,
Constantin Popescu,
Benoit Ginisty,
Irina Petrescu,
Klara Tamas,
Federico Veiroj,
Jay Weissberg,
Marcel Rasquin,
Olias Barco,
Sophie Schouckens,
Jose Maria de Tavira.

■ Competiție

Oxigen

Foarte insidioși belgienii aștia. După ce s-au infiltrat prin Umbre (*Omoară-mă, te rog*) acum sînt prezenți și în Competiție. Aparent nu le prea ajunge focusul acela bicefal și bilingv al lor. Oxigenul este chestia aceea care ne este foarte necesară la respirat. Și care în cazul lui Tom este foarte dificil de prelucrat de către plămîni. Deci Tom, adolescent destul de rebel, își petrece junețea prin spitale. La fel și fratele său mai mare. Ambii au o boală/deficiență genetică. Letală și fentabilă doar prin transplant. Ați prins ideea, este o dramă cu oameni bolnavi. Un film spitalicesc despre ce înseamnă de fapt viața și ce alegem să facem cu ea. Material emoțional cu mare greutate pe care Hans Van Nuffel îl orchestrează admirabil. Nu spun asta pentru că așa avea vreo prea mare toleranță pen-

tru regizorii debutanți sau pentru că noi cei de la AperiTiff trebuie să promovăm filmele din Competiție. Adem-ul lui Van Nuffel este un film bun pentru personajele autentice și bine jucate, pentru modul inspirat în care spune nu melodramei și con-

turează situații limită cu protagoniști deja condamnați la moarte de un amestec nefast de gene, care au de ales între furii inutile, resemnări futele și speranțe mincinoase.

— **Cristi Mărculescu**

■ Vox POP

Viața peștilor

”

Dragoș: O să dau niște telefoane după filmul ăsta. Foarte frumos! M-am regăsit oarecum în poveste. Un film lung despre doi oameni. Drăguț.

Sergiu: A fost ok. Finalul mi s-a părut ciudat, e un final deschis. Și, sincer, ce mi-a plăcut la el e faptul că deși totul se petrece într-o oră –

o zi din viața tipului – nu e absolut nimic plictisitor.

Ruxandra: Cred că, într-un fel, m-a lăsat rece. Nu m-am putut atașa foarte mult de personaje. Nu prea mi-a provocat emoții. La modul de idee, mi s-a părut foarte interesant, foarte mișto de explorat, dar mi se pare

că ceva a lipsit. Nu îmi dau seama ce.

Robert: Subiectul este cam exploatat, deci cumva epuizat. Bine jucat, ăsta e adevărat. Dar titlul chiar nu are nicio treabă, indiferent de explicațiile regizorului.

Reporter: Oana Moșil

■ Votul publicului

Competiție

Imperialiștii n-au murit! / The Imperialists are Still Alive! 3,96/138
Tăcerea / Silence 3,71/166
Proiectul fără titlu al lui Khartik Krishnan / The Untitled Khartik Krishnan Project 3,24/141

O sîmbătă obișnuită / Innocent Saturday 3,11/120

Barometru general

Vitus 4,82/242
Într-o lume mai bună / In a Better World 4,67/341

Școala noastră / Our School 4,66/149

Pina 4,65/262
Drumul de întorcere / The Way Back 4,61/54
Mr. Nobody 4,61/41

MIC GLOSAR DE FILM #6:

SHORT FILM GLOSSARY #6: WE ARE SORRY BUT TODAY'S EPISODE IS NOT TRANSLATABLE INTO ENGLISH. PLEASE REFER TO YOUR FESTIVAL FRIEND, CINEMA SEAT NEIGHBOR OR LOCAL ATTRACTIVE PERSON ON THE STREET OR BAR / CLUB, TO GET AN IDEA OF WHAT TODAY'S STRIP IS ABOUT :) WE APOLOGISE ABOUT THE INCONVENIENCE!

■ Program / miercuri / 8 iunie

CINEMA FLORIN PIERSIC

11:00 - 95'

Nokas; *Norvegia*; Erik Skjoldbjærg; Focus Norvegia [511]

13:00 - 118'

Tăcerea / The Silence
Germania; Baran Bo Odar; Competiție [512]

15:30 - 95'

Illegal / Illégal
Belgia, Franța; Olivier Masset-Depasse; Focus Belgia [513]

17:30 - 155'

Calul din Torino / Turin Horse
Ungaria, Franța, Germania, Elveția; Bela Tarr; Ziua Maghiară [514]

20:30 - 95'

Plasa de tântari / La mosquitera
Spania; Agusti Vila; Supernova [515]

22:30 - 129'

Cap de taur / Bullhead
Belgia; Michael R. Roskam; Focus Belgia [516]

CASA DE CULTURĂ A STUDENȚILOR

16:00 - 129'

Un an din viață / Another Year
Marea Britanie; Mike Leigh; Supernova [521]

18:45 - 91'

Trezirea la realitate / Rabbit Hole
S.U.A.; John Cameron Mitchell; Piața Unirii [522]

21:00 - 90'

Gianni și femeile / Gianni e le donne
Italia; Gianni Di Gregorio; Supernova [523]

CINEMA VICTORIA

10:00 - 120'

O maicuta cu cântec / Soeur Sourire
Belgia, Franța; Stijn Coninx; Focus Belgia [531]

12:30 - 88'

Mățe bătrâne / Gatos Viejos
S.U.A., Chile
Sebastian Silva
Back to TIFF [532]

14:30 - 91'

Imperialiștii n-au murit! / The Imperialists are Still Alive!
S.U.A.; Zeina Durra; Competiție [533]

16:45 - 67'

O viață însemnată / La vida util
Uruguay, Spania; Federico Veiroj; Competiție [534]

18:45 - 98'

Oxigen / Oxygen
Belgia; Hans van Nuffel; Competiție
13' Extrasezon / Off Season
S.U.A.; Umbre scurtmetraje [535]

21:30 - 106'

Fără cale de-ntors / Sin Retorno
Argentina, Spania; Miguel Cohan; Competiție

23'

Pentru mama și tata / To my Mother and Father
Marea Britanie; Umbre scurtmetraje [536]

CINEMA ARTA

10:00 - 85'

Vespa
Ungaria, Serbia; Diana Groo; Ziua Maghiară [541]

12:00 - 89'

Copiii dragonului verde / Children of the Green Dragon
Ungaria; Bence Miklauzic
20' Fiara / The Beast
Ungaria; Ziua Maghiară [542]

14:30 - 84'

Antigona / Antigone
România, Ungaria; Jakab-Benke Nándor; Ziua Maghiară [543]

17:00 - 70'

Demascarea
România; Nicolae Mărgineanu; Proiecții Speciale [544]

20:00 - 83'

Duminică la ora 6 / Sunday at 6
România; Lucian Pintilie; 100% Lucian Pintilie [545]

22:30 - 81'

Noapte Bună, Bună Dimineața / Good Night | Good Morning
India, S.U.A.; Sudhish Kamath; Supernova [546]

ODEON CINEPLEX - SALA 1

15:00 - 86'

Un inger la mare / Un ange a la mer
Belgia; Frederic Dumont; Focus Belgia [582]

17:30 - 106'

Baronii / Les Barons
Belgia, Franța; Nabil Ben Yadir; Focus Belgia [583]

20:00 - 92'

Omoară-mă, te rog / Kill Me Please
Franța, Belgia; Olias Barco; Umbre [584]

23:00 - 113'

Într-o lume mai bună / In a Better World
Danemarca; Susanne Bier; Supernova [585]

ODEON CINEPLEX - SALA 4

14:30 - 60'

Ruine / Ruines
Portugalia; Manuel Mozos

23'

Arca d'Água
Portugalia; Focus Portugalia [592]

17:00 - 90'

Urme de jurnal / Traces of a Diary
Portugalia; Marco Martins, André Príncipe; Focus Portugalia [593]

19:30 - 100'

Pina
Germania; Wim Wenders; Evenimente Speciale [594]
proiecție 3D / 3D projection

22:15 - 85'

Acasă de Crăciun / Home for Christmas
Norvegia; Bent Hammer; Focus Norvegia [595]

ODEON CINEPLEX - SALA 5

14:45 - 90'

Bunul meu dușman / My Good Enemy
Danemarca; Oliver Ussing; EducaTIFF [5A2]
11+

17:15 - 118'

Trandafirul / Little Rose
Polonia; Jan Kidawa-Błonski; Supernova [5A3]

19:45 - 146'

Strănsora / Walking too Fast
Cehia; Radim Spacek; Supernova [5A4]

22:45 - 73'

Bărbat în baie / L'homme au bain *
Franța; Christophe Honoré; Fără Limită [5A5]

ODEON CINEPLEX - SALA 6

15:15 - 63'

Excentricitățile unei blonde
Portugalia, Franța, Spania; Manoel de Oliveira,

17'

Arena, Portugalia; Focus Portugalia [5B2]

17:45 - 100'

Muntele roșu / Tilva Roš
Serbia; Nikola Lezaic; Wasted Youth [5B3]

20:15 - 97'

Iubiri imaginare / Les amours imaginaires
Canada; Xavier Dolan; Wasted Youth [5B4]

22:30 - 110'

Camera sinucigașilor / Suicide Room
Polonia; Jan Komasa; Wasted Youth [5B5]

22:30 - 110'

Camera sinucigașilor / Suicide Room
Polonia; Jan Komasa; Wasted Youth [5B5]

URSUS OPEN AIR - PIAȚA UNIRII

21:45 - 83'

Ursul / The Bear
România; Dan Chișu; Piața Unirii [551]

MĂNĂȘTUR OPEN AIR

22:00 - 88'

Czukur Show
Ungaria, Suedia; Tamas Domotor; Ziua Maghiară [561]

CENTRUL CULTURAL FRANCEZ

22:00 - 93'

Kolorado Kid / Colorado Kid
Ungaria, Marea Britanie; Andras Vagvolgyi; Ziua Maghiară [571]

MARTY CAFÉ

21:30 - 93'

Schelete / Skeletons
Marea Britanie; Nick Whitfield; Umbre [5C1]

■ Piața Unirii

Ursul

Al doilea film al lui Dan Chișu, după experimentalul, în aparență, *cyber thriller Website Story*, e o comedie care leagă gaguri de la un capăt la altul, cu o pondere adesea izbutită între glumele de limbaj și cele fizice, cele mai multe având legătură, desigur, cu un urs carpatin. Imediat după revoluție, angajații Circului Național caută surse de finanțare, una dintre soluții, propusă de director (Șerban Pavlu) fiind vinderea ursului circului, oricum muribund din cauza vârstei. Ideea e refuzată de ceilalți angajați, așa că directorul – semi-antagonistul – fură animalul care ar urma să fie împușcat de un vânător neamț. De aici încolo, *Ursul* e o combinație de Fantozzi, Kusturica și Chestiunea Zilei, adică un compot dansant de umor

accesibil, în care poantele se explică aproape singure. Cercarii se suie-n mașini și motociclete, încercând să-l oprească pe Pavlu, în timp ce acesta se împotmolește într-o nuntă țigănească ținută în mijlocul unui câmp. Totuși, Chișu găsește spațiu pentru câteva scene

reflexive, în care personajele își analizează viețile și faptele care li se întâmplă, îndeajuns de articulat și colocvial pentru a simți că te implică în destinele unor personaje conturate.

– Mark Racz

■ Proiecție specială

Demascarea

Sase foști deținuți, supraviețuitori ai infernului de la Pitești de la începutul epocii comuniste. Șase mărturii la 60 de ani de la încheierea atrocităților din închisoarea care a adunat după gratiile ei peste 600 de studenți, elitele tinerilor din acea vreme. Fatidică sau fortuită înșiruire de cifre sub semnul căreia „inamicii poporului” vorbesc fără ură despre ceea ce li s-a întâmplat, cu simplitatea omului care nu are nimic de regretat. Nicolae Mărgineanu gândește un documentar care nu arată cu degetul, ci lasă cele șase povești să curgă perfect uman, fără niciun strop de patetism. *Demascarea* nu apelează la mecanisme cinematografice complexe. Alternativ, personajele, sub cadre care rămân aproape neschimbate pe durata întregului film, vorbesc cu simplitate sau cu umor amar despre spațiile,

oamenii și bestiile din spatele zidurilor închisorii care a devenit un simbol al absurdității și al lipsei de umanitate a comunismului. De la arestare pînă la speranță, de la relațiile de prietenie legate în închisoare pînă la portretul celor care comiteau orori din pura voluptate a ororii, de la umilință pînă la tehnicile macabre de obținere a „demascărilor”, filmul construiește o serie de istorii personale ale Fenomenului Pitești. Sinceritatea pe care se fundamentează întreaga construcție nu poate decât să te lase perplex, mic, pierdut. După mai multe documentare care tratează subiectul și care nu au trecut de stadiul plimbării din mină în mină, *Demascarea* este o proiecție-eveniment care dă un alt sens cuvintelor de altădată ale lui Erasmus: „Nicăieri, nici urmă de om”.

– Paul Boca

■ TIFFarul de 10

Ion Indolean, altfel de TIFFAR

–am găsit la *Copacabana*, una din primele proiecții din cadrul acestei ediții. A ieșit din sala cinematografului împreună cu mama lui. Erau încântați de povestea filmului. TIFFarului nostru i-a plăcut felul în care personajul principal, excentrica Babou, era construit. Ion

Indolean are 19 ani și vine la TIFF de la 13, de pe vremea cînd Educa-TIFF-ul nu exista, dar Fără limită da. Totuși favorita lui e *Supernova*. În timp ce scriem, el își dă bacul, după care poate prinde o proiecție mai pe seară. E liniștit, a învățat, iar filmele îl scapă de stresul examenelor.

Este a șasea oară la TIFF și anul trecut a văzut 20 de filme. Filmul lui preferat este *Erupția* în regia lui Liviu Ciulei. Cele mai bune filme le-a văzut în cadrul secțiunii *Supernova*, iar compromisul cel mai mare pe care l-a făcut pentru a viziona filme la TIFF: chiulul de la ore. Anticipăm compromisuri mai mari.

– Oana Moisil

Shadows Shorts
Horror and Fantasy/

TRANSILVANIA INTERNATIONAL
FILM FESTIVAL

Cinema ARTA // vineri 10 iunie // 21:00 & 23:00 // www.tiff.ro

everyone dies.

EducaTIF

Bunul meu dușman

Drama regizorului danez Oliver Ussing ia în discuție problema violenței în școli pornind de la doi băieți în jur de 12 ani ce sunt victimele predilecte ale unui grup de colegi bătași.

Alf face balet și Toke e pasionat de insecte. Grupul condus de colegul lor Mathias îi bate și îi umilește constant pînă cînd Alf, inspirat de o serie de benzi desenate numite Niccolo (o adaptare a Principelui lui Machiavelli special creată de regizor și scenarist pentru acest film), inițiază o alianță cu Toke în speranța de a remedia cumva situația. Cînd lucrurile încep să se schimbe pentru cei doi, Alf își dă seama că Toke s-a transformat radical.

Chiar dacă la nivel narativ adaptarea romanului lui Thorstein Thomsen trimite spre ilustrarea unor principii machiavelice de schimb al puterii într-un grup, faptul că părinții apar rareori în cadre integral și niciodată în close-up-uri creează impresia absenței lor și implicit trimite la situația din *Împăratul muștelor* prin câteva scene de violență tribală. E interesant de remarcat asocierea dintre com-

portamentul tribal violent și frezele cerate, eșarfele keffiyeh, hainele strîmte și închise la culoare, apănajul unor armate de *emo kids* și *Justin Bieber* cu orientări sexuale alternative. Unidimensionalitatea majorității personajelor sporește emoția conflictului, dar reduce credibilitatea, Toke ajungînd să fie

prezentat într-o scenă ca un villain din seria James Bond.

Pelicula reușește totuși să transmită un mesaj puternic și verosimil pe tema centrală, refuzînd soluțiile miraculoase specifice producțiilor Disney.

– Radu Meza

Wasted Youth

Iubiri imaginare

A l doilea lungmetraj al postpuberului extraordinar și de Cannes adorat Xavier Dolan (21 de ani), *Les amours imaginaires*, e un love story în trei, în care hiperstilizarea regizorală și captura aerului timpurilor în materie de amor, prietenie și, nu în ultimul rînd, haute couture, e poate mai de impact decît povestea propriu zisă. Dolan împrumută tot ce e mai hip în cinema-ul european din ultimii 20 de ani (dar cită admirație *queer* poate avea pt Christophe Honoré și Ozon!), dar încercînd să aibă și propria-i observație lentă, exuberantă vizual și din loc în loc originală asupra amorului eșuat a celor trei foarte eye candy eroi principali. Francis, jucat de Dolan, e un tînăr salonard gay care se învîrte în cercurile avangariste blazate ale Montrealului și e prieten bun cu Marie, o tînără hippie care alunecă din party în expoziție în pat. Amîndoi se îndrăgostesc de Nicolas, un blondin longilin (și desigur filistin), care-i joacă puțin pe degete, ca orice amarez indecis și eluziv. Spre deosebire de primul său film, *Am omorît-o pe mama*, care era patetizat și dramatizat în incubator, *Les amours imaginaires* e adesea comic, semn că Dolan are conștiința măsurii între hohot și oftat în

orice cançonetă de amor. Interesant ca stil și abordare a tematicii amorului în spațiul arhi arhi contemporan, filmul e absolut de neratat pentru cei pasionați/curioși de cultura vizuală a boemiei din

ultimii 10 ani și de eticheta indie/vintage. E permis și recomandat să purtați pălărioare a la Mihai Chirilov la proiecție.

– Mark Racz

Focus Belgia

Illegal

În caz că ați uitat, aș face bine să vă reamintesc: avem aici la TIFF un focus belgian care se manifestă sub forma unui duplex valono-flamand. Genul programului: dramă cu imigranți. Limba: franceză. Deci o mostră de cinema valon care pășește pe căile deschise de cei mai faimoși regizeuri belgieni, frații Dardene. Expozeu cinematografic despre o imigrantă în curs de deportare din Belgia adoptivă spre Rusia natală, sau și mai rău, spre Polonia cea deloc rusofilă. Or avea și ei, polonezii motivele lor. *Illégal* nu investighează nici motivele pentru care belgienii o vor deportată pe rusaica protagonistă, nici rezonurile pentru care protagonista a plecat din țara votcii. Olivier Masset-Depasse alege să accentueze condițiile din centrul de detenție temporară și drama maternă. Este deci un film despre duranță fizi-

că dar mai ales psihică. Cât poate rezista Tanya (Anne Coesens) fără fiul ei? Cât poate suporta hărțuirile poliției? Cât își poate ține identitatea secretă? Dacă a fost capabilă să își ardă singură amprente ar trebui să poată răbda cele cinci luni de detenție. La capătul cărora, fără o identificare precisă ar fi lăsată înapoi la fiul ei, la singura sa prietenă și la micile munci de jos, destinate cu precădere imigranților. Legali ce-I drept. Olivier Masset-Depasse alege foarte inspirat și actorii (capabili toți, chiar și micul rus care suferă de rebeliune adolescentină și care începe să facă mici comisioane pentru mafiotul rus de serviciu) și abordarea vizuală. Un realism decolorat, ascuțit și trist. Poate de aceea uneori filmul generează o senzație bizară de sequel neoficial la tăcerile și problemele Lornei.

– Cristi Mărculescu

Focus Portugalia

Urme de jurnal

Artiștii japonezi au fost mai tot timpul răsfațați în Europa, iar documentarul duo-ului portughez Martins-Principe e un tur hipnotic-reverențios printre cei mai de seamă fotografi japonezi. Cei șase au primit câte-o cameră video rusească și au fost instruiți să-și înregistreze viețile, oricît de dezlinat și derivativ li s-ar părea cu puțință. Rezultatul e departe de a fi obositor sau de neînțeles; pe lângă clipurile alb negru foarte granulate cu scene cotidiene din Tokyo și Londra, avem parte și de voice overuri (aproape) temerare despre artă, viață și cită magie/inclinație

estetică/consecvență formală (sau noroc sau de-a dreptul nimic) se ascunde în spatele unei fotografii ajunsă referențială pentru street photography sau fotografia religioasă. Moriyama Daido fotografiază oamenii și întâmplările din Shinjuku, cartierul de varietate din Tokyo și nu pune prea mult accent pe persoana lui ca autor, cît pe evenimentul de a fi în locul care urmează a fi fotografiat; Nobuyashi Araki realizează serii cu amanți (cîte patru, uneori) și încrengăturile lor din tufșurile unui parc central. Hiromix (singura femeie din grupul de șase) se fotografiază pe sine în ținute de adolescență-obiect-sexual (mizanscenă care determină prea mulți europeni să-și petreacă anul sabatic în Japonia), iar Soyien Kajii se delimitază de Tokyo-ul multilateral coital pentru a fotografia templele din insula Sado. *Urme de jurnal* nu trebuie ratat de amatorii de cinema nostalgic avangardist, mai ales în anul în care-l serbăm pe Herzog printr-un 3x3.

– Mark Racz

AlternaTUFF

Vineri, 3 iunie

-ora 23:00

Boiler Club Stage

DUB PISTOLS (UK) - dj set (big-beat/ techno / ska-punk)

Miercuri, 8 iunie

-ora 21:00

Meeting Point Stage

JEDAM (RO) - live act (funk/ jazz/electro-pop-rock)

-ora 22:30

Boiler Club Stage

AIRTIST (HU,AT) - live act (natural dance music using only air)

ANIMA SOUND SYSTEM (HU)

- live act (dub/electro/pop)

THE FILTERS - dj set (electro/ IDM)

Joi, 9 iunie

-ora 21:00

Meeting Point Stage

SNAILS (MD) - live act (alternative/indie/rock)

-ora 22:30

Boiler Club Stage

DISCOBALLS (RO) - live act (breakbeat/drum&bass/ electronica)

NEDRY (UK) - live act

(alternative/live electronics/ trip-hop)

GOJIRA - dj set (breakbeat/ electro/teho/hip-hop/rock)

Vineri, 10 iunie

-ora 21:00

Meeting Point Stage

ELECTRIC BROTHER (RO) - live act, lansare album "Pe pământ" (freestyle/nu-jazz)

-ora 22:30

Boiler Club Stage

ELECTRIC FENCE (RO) - live act (alternative/pop/ rock)

alternaTUFF special event:

GANDU CIRCUS (INDIA)

featuring Gandu the

Rapper & Neel - live act

(soundtrack GANDU - filmul șoc al TIFF 2011)

K-LU - dj set (breakbeat/funk/ trip-hop)

Sâmbătă, 10 iunie

-ora 20:30

Meeting Point Stage

ROBIN & THE**BACKSTABBERS (RO)** - live act (indie/alternative/rock)

LUNA AMARĂ (RO) - live act, special set (alternative/rock)

-ora 22:30

Boiler Club Stage

LIGHTS OUT! (RO) - live act (alternative/funk/indie)

OMUL CU ȘOBOLANI (RO)

- live act (alternative/indie/ rock)

DUBASE - dj set (funk, nu-jazz/ breaks)

AlternaTUFF

Azi: Jedam, AIRtist și Anima Sound System

AlternaTUFF este un festival de muzică alternativă, aflat la a II-a ediție, organizat de Indiescouts, TIFF și Boiler Club și prezentat de Burn Studios. Anul acesta festivalul se va desfășura la Cluj-Napoca, în perioada 8-11 iunie 2011, definindu-se ca un eveniment colateral Festivalului Internațional de Film Transilvania. Scenele festivalului vor fi la Meeting Point TIFF - Curtea interioară a Muzeului de Artă și Boiler Club - Fabrica de Pensule, str. Henri Barbusse 59-61. 12 trupe străine și românești și 5 DJ vor anima nopțile festivalului de film. Artiștii invitați sînt: Anima Sound System (HU), Gandu Circus (INDIA), Nedry (UK), Dub Pistols (UK), AIRtist (HU), Omul cu Șobolani, Luna Amară, Snails, Discoballs, Electric Brother, Electric Fence, Robin and the Backstabbers, Jedam, Lights out!, Gojira, Dubase, K-LU, The Filters.

Din program:

Jedam

ora 21:00, Meeting Point Stage
Originară din Sfîntul Gheorghe, trupa Jedam va inaugura seria de concerte a Zilei Maghiare și totodată va deschide alternaTUFF-ul. Provenind dintr-o zonă plină de influențe culturale, Jedam reușește

sa îmbine foarte elegant tradiția locală cu elemente folk, rock sau acid-jazz. "Chimia" și profesionalismul membrilor trupei este evidentă mai ales atunci cînd improvizează.

AIRtist

ora 22:30, Boiler Club Stage
AIRtist cîntă folosind aerul. Trupa este formată din 3 membrii care creează analog un sound electronic cu ajutorul a 3 instrumente vechi de cînd lumea: vocea umană (beat-box), tulnicul și un instrument metalic de suflat, sub forma unei lire. Rezultatul nu este departe de sursa de inspirație și e autodenunit "organic trance".

Anima Sound System

ora 24:00, Boiler Club Stage
Probabil nu mai are nevoie de nicio prezentare. Anima Sound System se afla printre primele trupe de electro apărute în Estul Europei. De la debutul din 1994, trupa a trecut prin multe metamorfoze: de la schimbări de componență pînă la schimbarea abordării muzicale: acid-jazz, trip-hop, drum'n bass sau etnodisco. În 2010 trupa a lansat un nou album inspirat din electro-dance-ul european al anilor '80.

Poza zilei

Foto: Răzvan Sūt

Preview

Mîine: Masterclass

Masterclass: "Susținere oferită producătorilor de către Programul MEDIA" focusat pe România și Ungaria, prezentat de Valentina Miu, Șeful Biroului MEDIA pe România. Invitat special: Enikő Kiss, Șeful Biroului MEDIA pe Ungaria.

9 iunie, ora 12.00, TIFF Lounge, Piața Unirii.

Expoziție

10 regizori, 10 ani de cinema belgian francofon, anii 2000

De la ora 16:30, publicul clujean este invitat la VIP Lounge din Piața Unirii la vernisajul expoziției foto: "10 regizori, 10 ani de cinema belgian francofon, anii 2000".

Multitudinea de genuri cinematografice de la comedii, thrillere, drame, animații remarcate în perioada 2000-2010, este una dintre trăsăturile definitorii ale cinematografului belgian-francofon. Deși atât de diferite prin gen și stil, toate producțiile se remarcă prin impactul pe care îl exercită asupra spectatorilor.

Expoziția surprinde toate aceste aspecte ale cinema-ului belgian francofon, pe cît de diversificat, pe atît de fascinant. După vernisaj, expoziția se va muta la TIFF Meeting Point, unde va putea fi admirată pînă pe data de 12 iunie.

Expoziție

Pour femme by dorinnegrau

Maison Store organizează în perioada 8 - 24 iunie expoziția „Pour femme by dorinnegrau”.

Cum poți surprinde parfumul în artă? Ne arată Liviu Bora, Dragoș Burlacu, Francisc Chiuariu, Cristi Gașpar, Florin Ghioca, Gabriel Ghizdavu, Lucian Muntean, Vasile Pop Negreșteanu, Ionel Onofraș, Cătălin Precup, Justinian Scărlătescu, Gabi Stamate, Aurel Tar, Mirela Trăistaru și Daniel Tufiș. Vernisajul expoziției "Pour femme by dorinnegrau" are loc astăzi, 8 iunie, de la ora 18:00, la Maitresse Maison Store, str. Samuil Micu Nr.4, Cluj.

■ Eveniment

Filmele selectate în Competiția Locală

Clujenii sînt așteptați astăzi, 8 iunie, ora 20:30, la Fabrica de Pensule, să vizioneze filmele selecționate din cele înscrise în cadrul Competiției Locale. Cele 12 titluri alese de juriul Competiției, format din regizorii Iulia Rugină și Marian Crișan și criticul de film Lucian Maier, sînt: Agitația minții (r. Calin Bocian) Casa Blanca 1 PM (r. Octavian Fedorovici), Clinica (r. Torok Tihamer), Cosmos (r. Octavian Fedorovici), Merkan Yokusu / Dealul Coral (r. Mihai Dragolea), Dincolo de muntele meu (r. Cristian Pas-

cariu), Fairy Tale TV / Basm TV (r. Octavian Fedorovici), Glass Story / Poveste de sticla (r. Paula Onet), Jatekszer / Jucaria - (r. Punkosti Laura), Lipscani (r. Octavian Fedorovici), Oda (r. Petter Ana), Csobbanas / Plonjon (r. Abel Visky).

La finalul proiecției va avea loc Ceremonia de premiere a cîștigătorilor Competiției Locale TIFF 2011. Accesul la proiecții este gratuit.

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL DE FILM TRANSILVANIA | PREZINTĂ:

COMPETIȚIA LOCALĂ TIFF 2011

PENTRU ARTIȘTI CLUJENI, AMATORI SAU PROFESIONIȘTI

AI ȘANSA CA FILMUL TĂU SĂ FIE PROIECTAT ÎN CADRUL TIFF LA FABRICA DE PENSULE. PENTRU MAI MULTE DETALII: WWW.TIFF.RO

MARELE PREMIU: 1500 EURO

DATA LIMITĂ DE RECEPȚIONARE A FILMELOR: 15 MAI 2011

COMPETIȚIA ESTE ADRESATĂ CINEAȘTILOR AMATORI SAU PROFESIONIȘTI CARE LOCUIESC, LUCREAZĂ SAU STUDIAZĂ ÎN JUDEȚUL CLUJ. FILMELE POT FI PE ORICE TEMĂ, AVÂND O DURATĂ MAXIMĂ DE 30 DE MINUTE. TREBUIE SĂ FIE REALIZATE ÎN PERIOADA 7 Iunie 2010 - 15 MAI 2011, ÎN LIMBA ROMÂNĂ SAU SUBTITRATE DACĂ ESTE CAZUL, FIIND LIVRATE ÎNTR-UNUL DIN FORMATELE MPEG-2, AVI SAU MOV.

FILMELE VOR FI ÎNȘOȚITE DE FORMULARUL DE ÎNSCRIERE CARE SE GĂSEȘTE PE SITE-UL TIFF ȘI VOR FI TRIMISE LA ROMÂNIA FILM FILIALA CLUJ-NAPOCA, P-ȚA. UNIRII NR. 24, CLUJ-NAPOCA, CU MENȚIUNEA: COMPETIȚIA LOCALĂ TIFF 2011.

CU SPRIJINUL:

DoR de TIFF

Gazde

nboxul Ozanei Oancea e burdușit de mailuri. Pe Ozana o doare arătătorul din cauza mouse-ului, de nici nu mai poate să scrie ca lumea de mină. Ozana aleargă de colo colo, primește invitații străini, se asigură că ajung la timp la evenimente, îi ține de vorbă la Meeting Pointul din Piața Unirii. De ea și de echipa ei depinde ca oaspeții festivalului din Cluj să se simtă în largul lor.

Ozana lucrează pentru TIFF din 2003. Nici ei nu-i vine a crede, dar au trecut niște ani buni de când a venit la festival ca print traffic manager. Tocmai renunțase la jobul ei de actriță la Teatrul Național din Craiova, iar acum avea rolul de a repera peliculele filmelor din festival, de a le aduce în țară în timp util și apoi de a le trimite înapoi. N-a fost o muncă de care să prindă drag, așa că la următoarea ediție a trecut la primirea invitațiilor. „Am zis: oamenii sînt mult mai mișto decît niște cutii, iar acum sînt aici.”

Anul ăsta departamentul Ozanei asigură, printre altele, primirea, cazarea și îndrumarea a 53 de jurnaliști străini și 253 de invitați din afara țării. De multe ori, pentru Ozana și echipă aducerea lor nu e deloc ușoară. TIFF vine după Cannes, lumea e obosită, vrea acasă și trebuie convinsă că merită să trăiască experiența TIFF-ului. „Nu trimitem 300 de invitații și avem 300 de invitați, spune Ozana. Noi trimitem 1000 de invitații și avem 300 de invitați.”

Odată cu venirea invitațiilor, încep toate lucrurile mici care fac ca ei să se miște comod și în voie prin oraș: luarea de la aeroport, cazarea, navigarea festivalului. Chestii mici cu importanță mare, care cresc TIFF-ul de la an la an.

* Ozana Oancea a cîștigat anul acesta premiul de interpretare pentru rolul din *Felicia înainte de toate* și o veți vedea la TIFF în *Visul lui Adalbert*.

– Gabriela Pițurlea

ÎN CURÂND
LANSĂM #6

Ziua Maghiară

Ziua Maghiară

Copiii Dragonului Verde

Cele șase lung metraje și un scurt metraj din selecția maghiară = pasiuni foarte familiare nouă pentru rural combinat cu urban, dileme etnic-identitare și tributarea celor asupriți de comuniști. Și o tragedie greacă la Cheile Turenului.

Singurul short din Ziua Maghiară e *Fiara*, un micro-thriller rural despre un despot agricol care-și domină familia și argatul-sclav, înlocuindu-l cu un latifundiar proprietar de bumbac de acum 150 de ani. Nu-i mecanism de plot mai bun ca revolta, desigur, așa că în scurt timp chiaburul va trebui să se războiască cu cei pe care-i ținea în lanțuri. *Copiii Dragonului Verde* e o poveste mai grea la început, dulce mai apoi, despre o prietenie maghiaro-chineză. Un agent imobiliar singuratic și divorțat, care trăiește în mijlocul

unui maldăr de hîrtii pe care nu scrie nimic important, primește misiunea de a vinde un depozit în care masiva comunitate chineză din Budapesta își ține, în cutii, secretele. Locația e păzită de Wu, un bărbat la fel de singuratic ca și pitorescul său dușman, și cu care va lega o prietenie greu anticipabilă și neapărat “cu peripeții”. *Czukur Show* (Spec-tacolul Zaharisit) e o farsă despre lumea televiziunii de după-amiază, în particular despre emisiunile cu “oameni reali” care-și expun catacombele vieții de familie în fața națiunii. Un bărbat de la țară e adus în emisiune pentru a se reîntîlni cu familia lui plecată în străinătate, iar reunirea lor devine un *copy* pentru un expozeu televizat lacrimogen. Combinație de Jerry Springer categoria “pui de Gostat” și puțină iscodire ideologică a puterii mass

Kolorado Kid

media a la *The Network*, *Czukur Show* e o comedie bizară, colorată și amară, amintind de *Videocracy*, prezent la TIFF anul trecut. *Antigona*, adică hai să filmăm în Ardeal e o comedie deșănțată și ireverentă despre realizarea unui film după Antigona, la munte, de către un grup de cineaști maghiari din Cluj. Dacă v-ați întrebat vreodată ce fac artiștii clujeni maghiari foarte sobri și bărboși care-și beau zilele-n Bulgakov și *Insomnia*, le puteți vedea sosiile ficționale în pastașii lui Nándor Jakab-Benke despre “artiștii locali” plasați în clusterul cultural de la Cheile Turenului. *Vespa* e povestea unui băiat de 12 ani dintr-un sat insignifiant, care cîștigă o motocicletă dintr-un ambalaj de ciocolată. Copilul pornește de unul singur într-o călătorie spre Budapesta, avînd în minte motoci-

cleta și elucidarea dispariției tatălui său, parcurgînd o rută-sinteză a Ungariei de azi, un amestec de etnospecificitate și o crescîndă și amorfă pătură *middle class*. *Kolorado Kid* e o poveste de pe vremea Ungariei comuniste. Un tînăr cartofor, Béla, e arestat de securitate și aruncat în temniță, trecînd prin același tip de tratament ca și personajele din universul recent al lui Radu Gabrea. Acuzat că a colaborat cu revoluționarii din '56, Béla e vizitat și apoi abandonat de toți prietenii și apropiații, rămînînd doar cu o prietenie montecristică cu colegul de celulă. Bărbatul reușește să scape de pedeapsa capitală și e condamnat la 15 ani de temniță grea, timp în care lumea așa cum o știa el se schimbă profund și nu în bine.

– Mark Racz

Supernova

Trezirea la realitate

Sigur vă amintiți *Shortbus*, poema explicit penetraționistă care a mototolit păturile la Open Air acum vreo patru ani. Regizorul John Cameron Mitchell revine la TIFF cu *Rabbit Hole*, un indie afluient și influent cu Nicole Kidman și Aaron Eckhart. Becca și Howie sînt un cuplu care încă încearcă să se refacă după moartea fiului lor într-un accident de mașină. Becca nu a trecut peste catastrofă și încearcă să-și ocupe timpul cu chestii colaterale - o grădină perfectă de suburbie, încercarea de a se întoarce la serviciu, cursuri de refacere emoțională, pe cînd Howie pare mai dispus să măture totul sub preș și e nemulțumit de refuzurile Beccăi pentru orice tip de intimitate. Nici măcar plîpîndul

adulter al lui Howie cu o colegă de terapie nu disturbă cazematizarea emoțională în care trăiește Becca; deși acțiunea și dialogurile sînt majoritar croite după molcomia fluentă a cinemaului de public larg, femeia e mai tot timpul în spatele unui paravan emoțional pe care Kidman îl pune-n scenă jos pălăria, în aceeași cheie de vacuum matern prestat în subevaluatul *Birth*. Must see pentru fanii filmului independent american axat pe speculație psihanalitică și pentru acei TIFFari pentru care vîrfurile de la Sundance și Telluride sînt mai relevante decît premianții din circuitul festivalier eurasiatic. Filmul va intra în cinematografe în cursul acestui an.

– Mark Racz

Marele Premiu

Livrat de

TenarisSilcotub takes TIFF further

Selected movies from TIFF will reach audiences in Zalău and Călărași with the help of TenarisSilcotub, the leading Romanian seamless steel pipe producer. The movie marathon began earlier this year in both cities where the company is active, with CINEFORUM - a project bringing the best Romanian and South American movies to audiences who have little access to the art of cinema.

Now, TenarisSilcotub celebrates TIFF by taking the best of the festival to people in Zalău and Călărași, cities with no real cinema screen. It is the fifth year in a row that TenarisSilcotub is one of the festival's main supporters.

Being open to different cultures, promoting cultural integration, exchanging information about different realities, these are the values promoted by TenarisSilcotub through the cultural component of the company's social responsibility programs, which reflect its commitment to the community it is part of.

PUNCTE ȘI RATE FĂRĂ DOBÂNDĂ

Plătește cu un card de credit al Băncii Transilvania și ai puncte Star BT și rate fără dobândă la partenerii noștri.

www.starbt.ro

Banca oamenilor întreprinzători

UNDE SHOPPING-UL DE CALITATE E ACTOR PRINCIPAL

DIGITAL CUBE®

Romania's Digital Lab for Digital Cinema.

On Set Post
DCP Encoding
Color Grading
Post Production Consulting
Subtitling
Archival & Storage

CITY PLAZA
THE BUSINESS and *After Business* HOTEL

Family Brunch
in the **CITY!**

Masa e servită!
...doar preparate
delicioase

Tu vei petrece
o **duminică**
liniștită
între prieteni

... copiii tăi
se vor distra la
locul de joacă
pe care l-am
pregatit pentru ei.

The art of taking care...

www.cityhotels.ro

Un proiect: **FESTIVALUL INTERNAȚIONAL DE FILM TRANSILVANIA**

www.tiff.ro Ediția 10
3 - 12 iunie 2011, Cluj-Napoca

Prezentat de: **upc**

Let's Go Digital
[WORKSHOP DE FILM PENTRU LICEENI]
#9

3 - 12 Iunie 2011
CLUJ-NAPOCA
Detalii pe www.tiff.ro

organizat de: **[ctrl+n]**

in parteneriat cu: **[ctrl+n]**

cu sprijinul:

sponsori: **iSTYLE** **SONY**
make.believe

TIFF

În aceeași echipă și la ediția aniversară!

InterogaTIFF

Vesela Kazakova adoră faptul că la Cluj sînt cinematografe adevărate

Dacă mergeți la filmele din Competiție și auziți pe cineva tresărind în timpul proiecției scurt metrajului din secțiunea Umbre, arătat înainte de lung metraj, e posibil să fie Vesela Kazakova. Actrița venită din Bulgaria să juriizeze la TIFF filmele din Competiția Oficială e înspăimîntată cu adevărat de filmele de groază. În schimb, mezina juriului de la această ediție e foarte mîndră de filmele din țara ei, e la curent cu noile lansări de filme românești și e foarte încîntată de ocazia de a vedea o selecție atît de variată de filme precum cele 12 producții din competiție.

Cum te simți la Cluj, ca turist și ca jurat?

E prima dată cînd vin în Transilvania și în România, am venit la invitația Oanei Giurgiu, pe care am cunoscut-o la Festivalul de Film de la Sofia, în Bulgaria. Ea mi-a spus că e directoarea executivă a Festivalului de Film Transilvania și eu i-am zis că aș vrea tare mult să vin aici. Două săptămîni mai tîrziu m-a sunat să-mi spună că e nevoie de o actriță în juriu. Pentru mine e prima dată cînd juriizez. Încă nu am apucat

să merg foarte mult prin oraș, dar avem următoarea programare de film peste șase ore, așa că voi putea să mă plimb. Am deja impresia, după două zile de cînd am ajuns, că nu e doar un oraș frumos, ci unul care și-a păstrat arhitectura – barurile, cafenelele, atmosfera sînt toate foarte drăguțe. Nu mă așteptam la nimic anume cînd am venit aici, dar sînt fericită pentru că, deși e tot o fostă țară comunistă, nu văd așa o atracție bolnăvicioasă pentru mall-uri și pentru americanisme. Aveți aceste cinematografe mari care nu sînt altceva decît cinematografe.

Ai spus în conferința de presă că nu îți plac filmele de groază. Ce fel de filme îți plac?

Îmi plac poveștile bune, cu simțul umorului, cu personaje bine construite, cu relații dificile. Eu și compun muzică și de aceea sînt foarte exigentă cînd văd un film, vreau să simt un ritm al filmului. Prefer să fie ceva simplu, dar în același timp vreau ceva puternic. Nu sînt un mare fan al filmelor cu imagini foarte frumoase, le prefer pe cele naturale și chiar dacă e vor-

ba de un film de ficțiune, îmi place să fie făcut în stil de documentar. Să fie atît de realist încît să îți fie greu să îți dai seama dacă e doar un film sau e realitate.

În programul festivalului din acest an sînt două filme bulgărești – *Tilt* și *Mission London* – cum te simți să fii reprezentată aici de aceste producții?

Mission London (n.r. coproducție Bulgaria-Ungaria-Macedonia-Marea Britanie, în regia lui Dimitar Mitovski, prezentat la TIFF în secțiunea Supernova) e un film foarte comercial, l-am văzut la un festival, e dintre cele care au succes de Box Office în Bulgaria, dar nu e genul meu de film. Și, ca să fiu sinceră, acum mulți ani am avut un conflict cu regizorul așa că... Dar e un film de succes, nu am ce comenta. Celălalt film, *Tilt* (n.r. film regizat de Victor Chuchkov, inclus la TIFF în secțiunea *Wasted Youth*), e un film de debut, îi știu pe toți actorii din distribuție, dar nu am văzut încă filmul. Am auzit că e un film bun.

Care a fost ultimul film pe care

Foto: Vlad Gherman

I-ai văzut înainte de a veni la TIFF?

A fost un film bulgăresc, am fost la cinematograful să-l văd. Se numește *Love.net* și e despre relații prin internet. A fost chiar foarte bun. Îmi plac filmele din țara mea, e bine cînd filmele autohtone sînt

bune și te poți mîndri cu ele.

Ești cea mai tînără din juriu?

Da, sînt cea mai mică. Ei sînt pești mari. Eu nu pot să mă prea contrazic cu ei, fiindcă ei au multă experiență și au văzut o grămadă de filme.

– A consemnat Raluca Bugnar

Umbre

Omoară-mă, te rog

Absolutamente fucked-up, cam asta ar fi cea mai succintă descriere a lui *Kill Me Please*. Parabola tripată și sumbră despre o clinică de suicid asistat (eutanasie) amplasată în țara șvțarului, este manevrată cu o abilitate feroce de Olias Barco, belgian valon. Care, foarte conștient de standardele tumefiant de înalte ale comediilor negre belgiene, plusează. Cum de la *Les Convoyeurs attendant* și pînă la *Mammuth* supra-realismul, umorul și cinismul s-au malaxat în ceva nou, sublim, fabulos și atroce care frizează metafizica absurdului și face pulbere orice fel de tabu, domnul Barco utilizează un arsenal cinematic redutabil. Umorul

foarte sec din poveștile clienților clinicii se amestecă perfect cu tragedia unor ființe care chiar nu mai au vreun motiv pentru a trăi și cu pretențiile absurd-isterice ale unor creaturi aflate în pragul extincției. Filmate într-un alb-negru impecabil, rece și tenebros, aventurile doritorilor de suicid asistat care se trezesc într-o ipostază limită, constituie o parabolă abstractă și percutantă despre punctul terminus al civilizației vestice. Locul în care răsăritul capitalist, umbrele psihice ale creștinismului și doctrinele individualiste se intersectează. Și thriller tragic și derizoriu despre chestiuni foarte importante.

– Cristi Mărculescu

Back to TIFF

Paradis artificial

Luisa, o femeie de 25 de ani, lasă în urmă orașul și se refugiază într-un sătuc mexican izolat, înconjurat de păduri luxuriante și așezat aproape de malul mării, undeva lângă Veracruz. Ea speră să scape de una singură de adicția de heroină, după ce a refuzat să fie ajutată în clinică. Sătucul e aproape gol, iar puținii locuitori sînt foarte tăcuți. Majoritatea replicilor și le dau oceanul și pădurea, natura fiind nepăsătoare față de micile-mari drame ale oamenilor care nu știu să reziste tentațiilor. Luptele Luisei cu demonii ei sînt tot silențioase, duse în timpul unor lungi plimbări prin împrejurimi. Drumurile femeii nou-venite se intersectează cu ale bătrînului Solomon, un văduv care are grijă de pensiunea pentru turiști. Luisa fumează agitată țigară după țigară, iar Solomon, un fost fumător de tabac, îi ține uneori companie. El nu a mai pus în gură vreo țigară de 30 de ani, cel puțin nu una cu tutun. Bătrînul, care e și în realitate un locuitor al sătucului, e foarte mîndru de reușita lui și se crede printre cei fericiți care au scăpat de viciile periculoase. În loc de tutun, Salomon fumează marijuana, și glumește că, de la moartea soției, "iarba" i-a luat locul. *Paraisos artificiales* / *Artificial Paradi-*

ses, filmul de debut al regizoarei de documentare Yulene Olaizola, face trimitere la volumul cu același titlu scris de Charles Baudelaire despre raiurile pe care drogurile le construiesc în mintea oamenilor. Lu-

isa și Salomon, despărțiți de vîrstă și de statut social, nu se puteau întîlni decît într-un astfel de paradis, unde prietenia lor devine posibilă.

– Raluca Bugnar

A Bonding Process The Competition Jury 2011

A film festival jury is an experience not quite like any other. There is no stronger bonding force than sitting together in the dark, for hour after hour, simultaneously undergoing the same pleasures and miseries. At the end of ten days you are close-knit friends – though that can all change horribly in a mere couple of hours, if the final meeting goes badly (which, surprisingly, is comparatively rare).

The concept of juries has changed a lot over the years that I have intermittently been involved in the process (from the big four of Cannes, Venice, Berlin and Moscow to tiny filmophile German burghs whose very names I cannot recall – and Cluj, naturally). The old tradition of 12 members (which led to the inconvenience of tie-votes and the presidential double-vote) has through a mixture of good sense and economic pressure given way to more manageable numbers – five in Cluj this year.

Thirty years ago, too, a festival like Cannes was more concerned with celebrity than whether the great painter or musician or couturier, or whatever was chosen, actually knew what a motion picture was, be-

fore mounting the red carpet. Now, even in Cannes, juries are for the most part made up of professionals, genuine peers of the people whose films they judge. In this respect, TIFF 2011 has (from my experience at least) the dream jury – every one a cinephile as well as a cineaste. Yesterday morning after only one night and two films in Cluj, the bonding process was clearly going well.

Laurence Herzberg has a dazzling career in cultural management, ranging from the Paris Opera to her present role as General Director of the Forum des Images in Paris. Cedomir Kolar graduated from the Belgrade Academy of Dramatic Arts, but since 1991 has been based in Paris, with a formidable list of productions – most made in imaginative co-production with central and east European countries – to his credit. In ten years since graduation, Vesela Kazakova has not only established herself as one of Bulgaria's most gifted stage and screen actors, but has set up her own active production company.

Uberto Pasolini is Roman, but has brought prestige and profit to British cinema since he established Redwave Films in 1993. The company's second produc-

Foto: Vlad Gherman

tion – luck or genius? – was *THE FULL MONTY* which grossed 250 million dollars. The many awards for Paolini's debut film as director, *MACHAN*, set in Sri Lanka, included the audience prize at TIFF 2008. ("I am not a director" he asserts unconvincingly, "but there was no one else to do it"). Radu Muntean is a key figure in New Romanian Cinema, with *THE PAPER MUST BE BLUE*, *BOOGIE* and *TUESDAY AFTER CHRISTMAS*.

Muntean, Pasolini and Vesela Kazakova are virtual virgins at the

jury game, but yesterday all five coped gallantly with every jury's worst hazard – the preliminary press conference. To the inevitable if (jury-wise) irrelevant question of what is happening to the New Romanian Cinema, Muntean replied that it is important not to count awards like a sports team. For Pasolini (who has himself been something of a one-man New British Cinema) "the most important thing for any national cinema is to maintain contact with your own audience, your own people. Witho-

ut the strength of its own public, a cinema withers. Britain is an example of this – a country where local audiences are not interested in local cinema, so that young film makers are compelled to DVD-driven or genre-driven work".

To the invariable and unanswerable question at this annual inquisition, "What will be the jury's criteria?", it was again Pasolini who had the best, one-word-cryptic response – "Personal."

– **David Robinson**

Imagini Home Cinema pentru amatorii de cinema entuziaști!
În iunie 2011 cumperi W1100 sau W1200 și primești cadou un Media Player FullHD*

BenQ Partener Tehnic TIFF 2011

TIFF

BenQ W1200 pentru imagini perfecte!

Cu W1200 te poți bucura de imagini clare fără nicio distorsiune, culori delicate și realiste de calitate profesională. Pentru vizionări de filme, jocuri sau meciuri împreună cu prietenii sau familia, toate acestea la tine acasă, pe tot peretele, în propriul tău Home Cinema.

Rezoluție nativă 1080p Full HD / Tehnologie Frame Interpolation / 10bit display color (1.7 miliarde de culori) / Certificare ISFcc / Picture In Picture / Auto Keystone / Sunet Surround HD SRS

*Ofertă specială W1100 sau W1200 + cadou Media Player FullHD este valabilă în luna iunie 2011 în limita stocului disponibil prin distribuitorii autorizați BenQ din România: Durer, IT Direct, RHS, Scop Computers.

BenQ.ro

Enjoyment Matters

Short Bright Films

Varying from ironic glitzy musicals to somber reconstructions of the past communist decade, from dry humored contemporary incidents to pieces about couple dynamics, this year's Romanian shorts display a rather pleasant diversity. Apparently the young Romanian filmmakers finally managed to distance themselves from the ever-present social realism and explore different movie genres.

Draft 7

The eleven shorts you should see this year at TIFF do have some common themes and yet they manage to approach these issues in very different ways. The fascination with the last decade of Ceaușescu dictatorship leads to both romantic comedies (Victor Dragomir's *Strung Love*) and studies of individual and societal despair (Miruna Lăzărescu's *Silent River*). A certain kind of interest in the not-so-simple country life can generate strange paranoid encounters (Sabin Dorohoi's *Transylvania Girl*) and blissful black humored incidents (Bogdan Mirică's *Bora Bora*). Love, lust, and relationships in various stages of blossoming or decay are also present from meta-cinematographic attempts (Luiza Pârnu's *Draft 7*) to disco-laden melodramas (Nicolae Tănase's *Outrageously Disco*), and from cold wordless moments (Ciprian Alexandrescu's *Lunch Break*) to the aforementioned *Strung Love*.

The big ugly, yet subtle, issues of simply being Romanian are on display in two very different shorts: Ioana Uricaru's *Stopover* and Daniel Sandu's *The Counting Device*. *Stopover* almost seems an unofficial sequel to Bobby Păunescu's *Francesca*: while in transit at Milan's Malpensa airport, leading lady Monica Bârlădeanu gets her wallet (money, credit cards and papers y compris) stolen. The heroine's unpleasant situation becomes disturbing when a greasy Romanian guy (played by Damian Drăghici, the famosissimo pan flu-

te virtuoso) offers his help. Uricaru does Romanian New Wave at its most accomplished and formulaic: perfectly isolated yet representative little incidents, unheroic people and acts, bitter and dehumanizing resolution.

Ciprian Alexandrescu's micro-realist study of a couple having lunch takes just a small part of a lunch break and keeps both the man (Vlad Ivanov) and the woman (Mihaela Sârbu) silent. *Lunch Break* suggests that reality is something very personal and that commonplace gestures might be read in different ways, depending only on the viewer's expectations.

Bogdan Mirică's directorial debut displays some wonderful dry and black humor, and his approach to the script makes *Bora Bora* feel almost like a *Gustave de Kervern* and *Benoît Delépine* movie. The sheer absurdity of everyday country life causes the not very bright protagonist more than a headache. The misfortunes of Ion (Alexandru Potocean) are depicted in a touching manner, and the mixture of realism, comedic drama and razor-sharp dialogue makes the film enjoyable and memorable.

Potocean's other movie entry in this selection is another comedy. One of a very different nature. *Strung Love* reshapes the grim Romanian '80s into something glitzy and sunny, and sets the stage for an over-the-top romantic comedy. It is a rather daring (despite the somewhat superficial maneuver of poking fun at something mostly

remembered as terrible) attempt that does eventually pay off.

Similar story-wise to Adina Pintilie's *Oxygen* (last year's entry in the Romanian Days), this year's *Silent River* visits the Romanian border and presents the dark, oppressive '80s "Golden Age" as a stagnant nightmare. The only escape in sight is a highly risky runaway. Lăzărescu chooses to focus on characters instead of the overwhelming dread of the decade, and leaves Toma Cuzin and Andi Vasluianu to solve their scripted differences or die trying.

Nicolae Tănase's Disco-era-themed musical is an outrageously enjoyable romp into territory so far uncharted by Romanian youngsters. The genre's commonplaces (people singing their minds while dancing, melodrama, and the classic, schematic plotline) are fully realized and cheerfully rehashed, only to be twisted and questioned by the end of the film.

Luiza Pârnu maps a love story between four people: two actors (Olimpia Melinte and Eduard Jighiriu) who meet in a bar and rehearse their parts for a movie on the one hand, and, on the other hand, the characters they play in the fictional film.

As the confusion between the various drafts and the real source of the emotions on display rises, *Draft 7* grows into a text-book example of a movie-about-movies directed by a movie-loving film student.

Young filmmakers are also interested in experimental movies, and

Silent River

The Counting Device

Oxygen

Strung Love

Mara Trifu's *You Can't Hide Love from Gypsies* plays with perception, expectations and preconceptions in order to stimulate, in an abstract and poetic way, both mind and imagination.

Equally intriguing is *The Counting Device* used by Daniel Sandu in order to give depth to the gap between two generations of contemporary Romanians. One teen's first day at a job proves to be more absurd than expected: His uncle (who got him the odd job) expects both gratitude and honesty, while the overwhelming absurdity of the work requires a certain kind

of obedience the boy is simply incapable of. Another young man also finds himself unable to comprehend some quite bizarre local customs while getting lost in the depths of Transylvania, where he meets a young girl.

Sabin Dorohoi's film gives renowned Romanian actress Maia Morgenstern an opportunity to flex her Transylvanian accent in *Transylvania Girl*.

– **Cristi Mărculescu**

(from the AperiTIFF Special Edition)

Preview to Industry Events

MEDIA Programme support for producers. Focus: Romania&Hungary - presented by Valentina Miu, Head of MEDIA Desk Romania.

Special guest: Enikő Kiss, Head of MEDIA Desk, Hungary. June 9th, 12.00, TIFF Lounge, Unirii Square.

Panel on *Regional cooperation for postproduction, distribution and exhibition of feature films*.

June 9th, 15:00-18:00, BNR hall; access on badge.

10 YEARS of the Romanian New Wave in the U.S. and internationally - Panel & launch of the special edition of *aperiTIFF - Romanian Cinema 2011*, the second annual special magazin about Romanian cinema today, published in collaboration with the Romanian Cultural Institute - June 9th, 17:00-18:00, TIFF Lounge, Unirii Square.

Workshop: Thomas Mai presentation on "*Crowdfunding, Social Media and Distribution 2.0*"

June 10th, 10.00 - 17.00, BNR hall; entrance fee: 30 lei. Write to workshop@tiff.ro to register!

The Cinema Lesson presented by Cristi Puiu

June 10th, 11:00-13:00, TIFF Lounge, Unirii Square.

Film talk with Valdis Oskarsdottir

June 10th, 15:00, TIFF Lounge, Unirii Square)

Jurații: pirateria pro & contra

Alaltăieri la conferința de presă a Juriului Competiției oficiale, s-au dezbătut problemele fierbinți ale cinematografului mondial, cum ar fi pirateria online. Așa cum îi stă bine unui juriu, părerile sînt diferite și discuțiile sînt purtate prietenește, chiar și în contradictoriu.

Foto: Vlad Gherman

În timp ce producătorul de film Cédimir Kolar e total împotriva descărcării filmelor de pe internet, Radu Muntean a povestit că pentru el internetul a fost o șansă ca oamenii cunoscători să-i vadă filmele.

“Eu sînt producător, iar pentru noi asta e moartea și eu nu am făcut asta niciodată și mi-am rugat și toți prietenii să nu o facă. Nu cred că voi face asta vreodată, decît dacă e vorba de filme ce pot fi plătite online. Oamenii nu descarcă de pe internet filme ce nu au avut deja succes la cinema, dar dacă vom continua așa, nu vor mai fi filme cu succes la cinema, iar atunci și descărcarea de pe internet va dispărea”, a spus Cédimir Kolar.

Regizorul Radu Muntean e convins că apariția ilegală a filmelor pe internet nu va putea fi oprită vreodată, dar cineastul e capabil să vadă și beneficiile acestui jaf din buzunarul industriei de film. “Dacă mă întreba cineva acum jumătate de an cum poate să îmi vadă un film, îl invitam să-l descarce de pe internet. Eu sînt mulțumit dacă oamenii văd filmele, altfel ar trebui să mă mulțumesc cu cei 10-15 mii de inși care catadicesc să intre în sălile de cinema. Prefer să cumpăr DVD-uri, dar asta nu înseamnă că, din cînd în cînd, nu mai downloadez cîte un film pe care n-am ocazia să-l văd la cinema. Al doilea film al meu, *Hirtia va fi albastră*, a avut vreo 6.000 de spectatori la cinema și nu a beneficiat nici de distribuție

internațională în afara circuitului de festival, însă acum vreo 4-5 ani am fost foarte mîndru cînd am primit un DVD din China. Excelent prezentat, piratat bineînțeles, dar într-o formă grafică perfectă, cu carcasă – nu am avut în România așa ceva. Singura diferență era că toate numele din distribuție erau niște nume americane inventate, în afara numelui meu, care era corect scris, spre deosebire de DVD-ul cu *Boogie*, care s-a lansat oficial în Marea Britanie, unde numele meu era scris greșit”, a povestit Muntean.

Franțuzaica Laurence Herszberg se teme că internetul pîngărește și îl văduvește pe regizor de o mare parte din arta sa. “Internetul nu e deloc bun pentru filme, fiindcă ceea ce poți vedea pe un ecran de computer nu are nicio legătură cu ceea ce a vrut regizorul să arate pe un ecran mare de cinema, alături de mulți oameni”, a punctat Herszberg. Ea a admis totuși că a folosit internetul în anumite situații, cînd avea nevoie să vadă filme indisponibile altfel. “Voi încerca să spun asta cu grijă... Din punct de vedere profesional, s-a întîmplat să mai descarc seriale de televiziune pentru a putea decide dacă le selectez sau nu pentru un festival pe care îl pregăteam”, a mărturisit membra juriului TIFF. Producătorul-regizor Uberto Pasolini e foarte ferm pe poziție, crezînd că internetul e benefic, fiindcă filmele sînt făcute pentru a fi văzute, pentru a transmite un mesaj și mai bine să fie vizionate pe un ecran mic, decît deloc, avînd în vedere că oamenii au tendința de a merge tot mai rar la cinema.

– Raluca Bugnar

Supernova

Gianni și femeile

De Gianni s-ar putea să îl știți. E individul acela trecut binișor de vîrsta a doua care avea mari probleme cu femeile și anul trecut. Exact, este Gianni di Gregorio din *Pranzo*

di *Feragosto*. Tot roman, tot amabil, doar că de data asta nu mai este stresat pînă peste poate de un grup de băbății năzuroase. De data aceasta, după succesul *Prinzului...*, Gianni are probleme cu femeile mult

mai tinere. Deci nu sînt maternale și nonagenare și cu picior în groapă. Sînt mult mai june (o medie de 40 de ani) și sînt multe și peste tot. Și bietul Gianni o mai are pe cap și pe mama matusalemică (aceeași mamă din *Feragosto* și uneori mă trec gînduri cum că venerabila actriță poate chiar îi este mamă și în viața reală). Și mama are și ceva bani (pe care Gianni speră să îi moștenească) și în jurul ei roiește eternul anturaj de foste colege de școală generală ale lui Septimius Sever. Mama are și ditai viloiul și o infirmieră sexy (Kitty Cepraga, care are curajul de a se afișa în ipostaze non-glam de imigrantă cinstită și se achită onorabil de rolul ei) și bietul Gianni, care își înșală nevasta cu vecina de jos și care vrea să aibă parte și de vînzătoarea de ananași din piață și de o fostă iubire și de infirmieră sîrșește din nou gătînd varii chestii pentru varii personaje. Deloc surprinzător amestecul de ratare personală (pensie mică, mesele la restaurant cu demoazele costă mult), devoțiune filială (uneori mă întreb cît din personajul matern este de fapt

campare a unei Liz Taylor bătrîne și mofturoase), toleranță excesivă (singura relație non-dăunătoare este cea de complezență cu iubitul fiicei, un terchea-berchea simpatic) și talente de bucătar (apropos de suspiciuni, mă bîntuie impresia

că înainte de definitivarea scenariului a fost finalizată lista cu cine ce cum și cînd mîncîcă prin film) duce la un film simpatic, ușurel și relaxant.

– Cristi Mărculescu

10 ediții în 10 portrete

06: POLITICIANUL

Politicianul s-a grăbit dintotdeauna să se asocieze cu TIFF-ul, pentru simplul motiv că e unul dintre puținele lucruri care funcționează în România. Vorbim, deci, de un capital de imagine substanțial. Și, în plus, filmele autohtone sumbre despre nasoala societate pe care ei o patronază au început să ia premiile mai ceva ca gimnastica, așa că trebuiau să se împăuneze și ei cumva cu ceva merite.

Prima ediție, prima strigare: "sub înaltul patronaj al președinției", alias Ion Iliescu, era subtitlul OZN apărut pe întiiul afiș. Nici azi nu se știe exact ce-a însemnat asta și ceva îmi spune că nici președintele însuși n-a avut habar. Oricum, chestie bizară, cu atât mai mult cu cât, de la centru (minister, etc.) festivalul a fost snob și n-a primit un sfanț... Funar a fost primul care a crezut în festival - și, pe acest motiv, merită inimioara anti-stress și insigna de prieten al festivalului pe care a primit-o la gala de deschidere de anul ăsta. Legenda spune chiar că a încercat să vadă *Pianista*, dar a trebuit să plece după 10 minute, pentru că avea treabă la birou. Păcat... nu vom ști niciodată cum

ar fi reacționat.. mai pe la finalul filmului. A dat chiar și niște statuete bizare, dintre care una s-a dus spre Jason din *Beverly Hills*. Oare o ține în loc de Oscarul lipsă? Edițiile următoare, să vezi minune: atât Primăria Clujului, cât și Consiliul Județean au cotizat, deși se aflau pe poziții adverse, și așa s-a născut probabil una dintre cele mai de succes alianțe politice din istoria națională. "Era Boc" a adus cu sine o expansiune a TIFF-ului și o susținere locală puternică. Posesorii celebrelor fotografii în care Chirilov și Boc au semnat faimosul tratat de parteneriat pe 10 ani ar trebui să le scoată la licitație peste câțiva ani, când vor fi devenit iconice: Boc la costum impecabil, Chirilov într-o ie roz transparentă. Un mariaj perfect între politicianism și sfidare. Au urmat gale flamboaiante cu discursuri lemnoase la Teatrul Național, la care reprezentanți de seamă ai partidelor românești inamice erau plasați strategic la câteva loje distanță. Dar păsărelele noastre de încredere ne spun că, în spatele ușilor închise, politicienii mai comentează anumite filme sau apucături "proaste" specifice

festivalului... Dar când ușile se deschid și camerele sînt ON, zîmbetele și strîngerile de mîna sînt perfect fotogenice, de primă pagină. Sîntem cu toții, brusc, în marea barcă a FILMULUI și barcagiul pare că știe bine încotro se îndreaptă. Apropos de navigatori, Băsescu și-a adus și el obolul: i-a dat un premiu marelui Beligan și a livrat unul dintre acele spiciuri emo-populiste care-i fac marca, asta după ce-a urcat treptele, curat timing, simultan cu La Grande Deneuve, în faimoasa ei rochie transparentă...

"Succesurile" filmului românesc și elanurile utopice ale actorilor și ale regizorilor prezenți la gală au generat discursuri de circumstanță, din care ai fi putut crede că-n anul următor Puiu nu va mai trebui să facă audiență la Ministrul Culturii pentru că și-a văzut proiectul cu Lăzărescu punctat catastrofal la CNC... Greșit, la două zile după căderea cortinei și a declarațiilor oficialităților de pe scenă despre cum că facem și că dregem la marea căruță a filmului, cum s-o împingem pe culmi din ce în ce mai înalte, bla bla bla, ne întorream de unde am plecat... A fost anul în care la CNC nu s-a țiu-

nut nicio sesiune. La urma urmei, capitalul politic se cîștigă doar pe vorbe. Un ministru (nu mai știu, au fost atîția) avea la gala de închidere un aer de-a dreptul revoluționar de forța unui taifun și promitea să spulbere toate disfuncțiile acuzate de cineștii noului val. Taifunul s-a dovedit a fi un strănut care s-a resorbit la două zile după festival... Asta da, piruetă politică. Cu toate astea, efectul spiciului pasional al lui Tudor Giurgiu de anul trecut (cu toată absurdita-

tea interpretării că festivalul s-ar muta la Budapesta) a reușit să miște ceva... Sorin Apostu, primul Clujului, alt partener de bază, a integrat festivalul în prioritățile politice, ba chiar i-a dat una dintre sălile de cinema spre gestionare... E de-a dreptul impresionant ce-a făcut TIFF-ul în cele 10 ediții: a ajuns să fie pe agenda politicienilor locali cam la același nivel cu fotbalul.

- Anca Grădinaru

www.pcmadd.com

BOOM BANG

Computerul susține filmul prin efecte speciale!

m@dd electronics group susține TIFF

TIFF

www.tiff.ro

Intră pe www.tiff.ro
- platforma video a Festivalului Internațional de Film Transilvania -
și fă cunoștință cu primii TIFFari de 10.

Produce promoționale marca TIFF, în locațiile:

Cinema FLORIN PIERSIC
Piața Mihai Viteazul, nr. 11

TIFF shop EROILOR
Lângă Cinema VICTORIA

Meeting Point TIFF
Galeria Muzeului de Artă

URSUS OPEN AIR
Piața Unirii

Nu rata prima promoție TIFF shop!
Joi - the cool red shopping bag

2011 **TIFF** Program zilnic
11:00 - 23:00

shop

EUNIC

Horia-Roman Patapievici
president of EUNIC
June 2010 - June 2011

www.eunic-online.eu

Ce ar putea să se afle în această valiză:

- diamante de contrabandă
- 250.000 de euro
- un costum de supererou.

Puterea poveștilor bine spuse: De Neprețuit™

MasterCard crede că talentul de a povesti poate transforma orice lucru banal în ceva captivant.

MasterCard – Sponsor al poveștilor de la TIFF 2011

Alege smartphone-ul care ți se potrivește din cea mai inovativă gamă Nokia

nokia.ro

Nokia C7

Nokia N8

Nokia E7

NOKIA
Connecting People

HBO®

Suntem de 10.

